

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง
เรื่อง การใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ ในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒/๒๕๖๐ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ และนายอำเภอชนบท ได้พิจารณาเห็นชอบกฎหมายดังกล่าวแล้ว ตามหนังสืออำเภอชนบท ที่ ชก ๐๐๒๓.๑๐/๒๔๐๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ตามที่อ้างถึงนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน ดังรายละเอียดเอกสารที่แนบมาพร้อมประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ลงชื่อ)

(นายสมชาย บุตรี)

ผู้อำนวยการกองช่าง รักษาราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2560

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง และนายอำเภอชนบท จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองนับตั้งแต่วันที่ประกาศให้ประชาชนทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภทและชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีมั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ให้ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น คิวัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

ในกรณีที่สัตว์นั้นตายลงโดยมิทราบเหตุ หรือต้องสงสัยว่าเป็นโรคที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายใน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อป้องกันโรคหรืออันตรายที่อาจเกิดมาจากซากสัตว์นั้น

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัว และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมือง

กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำารระบายน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้นต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้้ำสาธารณะ

(๒) ห้ามระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยตรงและน้ำที่ต้องระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะนั้นต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บน้ำหรือบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ ต้องทำให้ไม่เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยข้างเคียง

ตามความวรรคหนึ่งมาตรฐานของน้ำที่ปล่อยออกจากระบบบำบัดน้ำเสียสู่แหล่งน้ำให้เป็นไปตามมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าย่ำเหยียบที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ เขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๕.๑) สุนัข

(๕.๒) แมว

(๕.๓) ช้าง

(๕.๔) โค

(๕.๕) กระบือ

(๕.๖) แกะ

(๕.๗) แพะ

(๕.๘) สุกร

(๕.๙) ไก่

(๕.๑๐) เป็ด

(๕.๑๑) ห่าน

(๕.๑๒) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ในกรณี que สัตว์นั้นก่อให้เกิดความรำคาญหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อการดำรงชีพของผู้อื่น ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอเพื่อประโยชน์ในการควบคุมเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ควบคุม

ข้อ ๗ ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของมิได้มาขอสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง จำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้เกิดรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในที่หรือสาธารณะซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยปราศจากเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์นั้น หากสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจัดสัตว์หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บหากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรทางองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำได้กล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำได้กล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองจะพิจารณาไล่เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๐ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่จับสัตว์มากักไว้โดยประกาศไว้ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง หรือที่เปิดเผยเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน แล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง

ข้อ ๑๑ กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์ตาย หรือป่วยหรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคที่ติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีที่ไม่มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรืองตามจำนวนที่จ่ายจริงด้วย

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สมชาย บุตรี

ผู้อำนวยการกองช่าง รักษาการแทน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีบุญเรือง